

СУНГУРЛАРСКА ДОЛИНА

Издание на
Община Сунгурларе

ОБЩИНСКИ ДВУСЕДМИЧНИК, ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ОСНОВАНИЯ ПРЕЗ 1938 ГОДИНА ВЕСТНИК "СУНГУРЛАРСКА ДОЛИНА"

Брой 1, 15.01.2013г.

Година VIII, брой 134

СУРВАКАРИ ПОЗДРАВИХА КМЕТА И СЛУЖИТЕЛИТЕ В ОБЩИНА СУНГУРЛАРЕ

НОВОГОДИШНА НАЗДРАВИЦА

Да бъде хлябът ни насъщен
уханен, топъл и благословен,
да бъдат миговете въкъщи
със нежна обич заредени.

Да бъде мирна и щастлива,
без загуби и без войни
и нека всеки се опива
от радост и блажени дни.

Да бъде толкова честита,
че завист между хората
да не остане,
да бъде толкова плодотворна,
че да останат плодове
и несъбрани.

Да бъдем силни и красиви
във поривите си към любовта,
да бъдем честни, здрави, живи
от днес до края на света!

Златка Христова

Още в първият работен ден на Новата 2013 година сурвакарите при НЧ „Просвета-1882г.“ Сунгурларе посетиха кмета на Община Сунгурларе д-р Георги Кенов. Той ги посрещна в кабинета си, където те изпълниха коледни песни, стихове и български народни танци.

Сурвакарите пожелаха на кмета и администрацията му спорна и успешна година. По традиция те сурвакаха за здраве местния управник, а той от своя страна им пожела здраве, само шестци в бележниците и да радват родителите си.

„ТА ТИ НАЗВАМ БЪЛГАРИНО! КАЙ
СЕ, КАЙ СЕ В СВОЕТО ЧИТАЛИЩЕ!
СЕБЕ СИ ЗАНЕСИ ТАМ, ДЕТЕТО СИ. И
ДЕТЕТО НА ДЕТЕТО СИ. И ПОСВЕТИ
ГО В НАУКА И КУЛТУРА, ПОНЕЖЕ
ЧИТАЛИЩЕТО, ПОСЛЕ ЦЪРКВАТА, Е
ТВОЙ ХРАМ. И ГО ПОЧИТАЙ!“

НАРОДНО ЧИТАЛИЩЕ „ПРОСВЕТА-1882Г.“ СУНГУРЛАРЕ НАВЪРШИ 130 ГОДИНИ

С тази мисъл родолюбиви сунгурларци през далечната 1882 г. поставят основите на своето Читалище. Преди 130 години. Период достатъчно дълъг, за да докаже, че възникването и развитието на Читалището в Сунгурларе не е плод на случайност, че съществуването му днес и мястото му в духовния живот на града са закономерни и логични. Читалището е свещено място. Това е второто училище, втората черква за всички! Тук са допълвали знанията си тези, които са ходили на училище. Тук са се учили и тези, дето не са ходили. Както от чешмата тече вода, без която не можем, така и от читалището тече духовна светлина, без която човек не може да живее истински съзнателен живот. Така е било, така е и сега. Много са сунгурларците свързали съдбата си с читалището през тези 130 години. За мнозина от тях читалищната дейност се е превърнала в начин на живот, в морал, в мироглед.

Днес читалището разполага с една красива и представителна

сграда. Разполага със завиден библиотечен фонд от над 17 800 тома, успешно допълнен от модерно оборудвана компютърна зала, даваща възможност да се задоволи търсенето на хората в целия спектър на човешкото познание. Гордост за читалището са и неговите художествени колективи, които със своето майсторство и талант радват жителите на Сунгурларе.

Верни на своите традиции, оцелели през годините сунгурларци тържествено отбелязаха 130-годишнината от създаването на своя храм. Те бяха дошли да отдадат дължимото уважение и почит на своето читалище. Това стана на 19 декември с празничен коктейл в залата на читалището и въпреки лошото време.

Посрещна ги изложбата от красивите къщички, изработени от майсторските ръце на Дяко Павлев Дяков. Поздравителен адрес към присъстващите отправи председателят на читалищното настоятелство Тончо Тончев. В краткото си слово

той благодари на всички които със своя труд и талант са помогнали на читалището да се развива и да бъде средище на духовния живот в Сунгурларе. Да уважат празника тук бяха и членове на ПП „ГЕРБ“ в Община Сунгурларе. Като подарък читалищните деца получиха книги, дарени от евродепутата д-р Андрей Ковачев (ЕНП/ГЕРБ), с които библи-

отечния фонд ще бъде обогатен. Литературата съдържа четива за различни възрасти, като темата е Европейския съюз и държавите в него. Те бяха връчени от председателят на ПП „ГЕРБ“ - Сунгурларе Тания Василева. Тончо Тончев връчи грамоти - отличия за най-активните читатели на библиотеката за 2012 година - Станимира Дякова, Иван

Тихомиров, Ангел Делов и Веселина Динева. Грамоти получиха и Мирослав Дяков и Мира Генчева за най-добро написано есе по повод 130-годишнината на читалището с надслов „Читалището в моя живот“.

Най-важното послание, което основателите на читалище „Просвета-1882г.“ са ни оставили е, че е силен този народ, който е просветен и образован. Затова днес въпреки трудностите настоятелството и екипът на читалището правят всичко възможно, за да се запазят и предадат посланията на следващите поколения „знания, мъдрост, родолюбие“.

Настоятелството на читалището благодари на спомоществателите на празника, на хората с големи сърца, дали своя принос - морален и материален за достойното осъществяване на празника:

фирма „Виатекс - Валентин Славов“, „Галми -2003“ ЕООД и „Любософт Карнобат“ ЕООД .

Бъдете живи и здрави!

2012 ГОДИНА БЕШЕ ДОБРА ЗА НАС, ОЧАКВАМЕ, ЧЕ НАСТОЯЩАТА ЩЕ БЪДЕ ОЩЕ ПО-УСПЕШНА

Интервю на в-к „Сунгурларска долина“ с кмета на Община Сунгурларе

Г-н Кенов, отиде си една година, която бе съпътствана от успехи и проблеми. Как се чувствате, как премина тази година?

- Благодаря, добре. Годината измина неусетно. Поради икономическата криза тя бе трудна и това повлия на работата ни в общината. Но въпреки това се справихме и мога смело да кажа, че годината бе ползотворна за общината. Сформиран бе нов екип за работа и бе реализирана добра строителна програма, както със собствени финансови средства, така и с европейски пари от структурните фондове. По най-големият проект „Подобряване на образователна инфраструктура в община Сунгурларе чрез прилагане на мерки за енергийна ефективност“ строителните работи приключиха. Проектът бе финансиран от Оперативна програма „Регионално развитие“ съгласно Договор № BG161PO001/4.1-03/2010/014, с период на изпълнение 12 месеци и бюджет 779 277.22лв. Работва ме, че учениците, които ще учат в Лозарево и Грозден и децата от детската градина в

Сунгурларе ще имат красиви и топли сгради. Приключиха и строителните работи по проект „Възстановяване на път BGS-3263/1-7, Берово-Мокрен/-Дъбовица и съоръжения на р. „Луца Камчия“ Община Сунгурларе, обл. Бургас, финансиран от Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерски съвет на стойност 139 292.00лв. Усилено се работи по проект „Интегриран проект за устойчиво развитие на Община Сунгурларе“ с особени позиции /лотове: ЛОТ № 1 - за обект „Реконструкция на водопроводна мрежа в с. Подвис и ЛОТ № 2 - за обект „Строителство на общински път BGS3264 IV-70049 /Скала – Славянци/ от км.2+000 до км. 6+920“. Строителните работи по

ЛОТ 2 са напреднали през 2012 г., но за съжаление по ЛОТ 1 строителните работи са преустановени тъй като се водят дела. Със собствени средства бе направена нова здравна служба в село Манолич и пак там голяма зала за хранене.

Работихме усилено и по проекти, които имат социален ефект. За пореден път община Сунгурларе изпълнява проект за предоставяне на социална услуга „Обществена трапезария“ чрез фонд „Социална закрила“ към Министерство на труда и социалната политика. Чрез този проект 50 социално уязвими граждани получават топъл обяд. Продължи работата по Проект „Подкрепа за достоен живот“ по Схема за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ BG051PO001-5.2.09 „Алтернативи“, по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ с предоставяне на социална услуга „Личен асистент“. 18 лични асистенти полагат почасово грижи в семейна среда на 19 потребители – деца и други лица с различни видове трайни увреждания. Във връзка с безработицата се работи по програмата „Развитие на

човешките ресурси“ на Агенцията по заетостта и над 300 човека са обхванати. За работата ни по тази програма от Министерството на труда и социалната политика имаме грамота „Работодател на годината“ – второ място в категория VII - „Работодател – община, усвоил средства по ОП „РЧР“, с най-голямо въздействие върху равнището на безработица в общината“. През миналата година се подготвиха и други проекти с които сме кандидатствали и чакаме одобрение. Трябва да кажа обаче, че печеленето и реализацията на европейските проекти носи със себе си много труд. Те имат тази особеност, че първо трябва да бъдат заплатени извършените дейности, без значение дали е в сферата на инфраструктурата или т.н. меки мерки осигуряващи заетост. Разходите трябва да бъдат верифицирани и след това разплатени на общината. Работата по европейските проекти е свързана с много напрежение - от организацията по реализирането им, осигуряване на финансов ресурс и най-вече по контрола на разходване на средствата. Защото пропуските струват скъпо, грешките обикновено се плащат от крайния бенефициент, т.е. от общината.

- Върху какво ще работите

през тази 2013 година?

- Ще започна с проекта „Подобряване на паркове, улици и площад в подкрепа на устойчиво развитие на община Сунгурларе, област Бургас“. Това е много важен проект.

На 27.11.2012г. общината подписа Договор № 02/322/00846 с Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ) за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по мярка 322 „Обновяване и развитие на населените места“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013г. Стойността на договора за финансиране е в размер на 1 833 678.00 лв, което представлява 100% от инвестицията, като са включени средства за СМР на следните обекти: Реконструкция на улици:

- > с.Манолич - ул. „Георги Димитров“ – от км 0+000 до км 0+434
- > с.Лозарево - ул. „Девети септември“ – от км 0+000 до км 0+327
- > с.Грозден - ул. „Втора“ – от км 0+000 до км 0+699
- > с.Подвис - ул. „Митко Палазов“ – от км 0+000 до км 0+399
- > гр.Сунгурларе – ул. „Странджа“ – от км 0+000 до км 0+333
- > гр.Сунгурларе-ул. „Винпромска“ – от км 0+000 до км 0+134
- > гр. Сунгурларе – ул. „ХристоБотев“ – от км 0+000 до км 0+225

ТОТЮ МЛАДЕНОВ НАГРАЖДАВА „РАБОТОДАТЕЛ НА ГОДИНАТА 2012“

Министърът на труда и социалната политика Тотю Младенов и изпълнителният директор на Агенцията по заетостта Камелия Лозанова връчиха наградите „Работодател на годината 2012“ на церемония която се състоя на 13 декември 2012 година в зала „Опал“ на „Принцес Хотел“ София.

Организатор на проявата за деветата година е Агенцията по заетостта. Номинирани са 31 работодатели в 10 категории от I-во до III-то място. Водещо при определянето на номинациите и в

тазгодишния „Работодател на годината“ е съчетаването на икономическите и социалните стимули. На церемонията са присъствали работодатели от цялата страна, социални партньори и представители на териториалните структури на АЗ.

В категория VII - „Работодател – община, усвоил средства по ОП „РЧР“, с най-голямо въздействие върху равнището на безработица в общината“, общинска администрация Сунгурларе е на второ място. Грамотата получи лично кметът на община Сунгурларе д-р Георги Кенов.

НА ПРАЗНИК В ДНЕВНИЯ ЦЕНТЪР ЗА ВЪЗРАСТНИ ХОРА

За поредна година социалната работничка Стефка Димитрова към Дневния център за възрастни хора организира на 18.12.2012 година Коледно и новогодишно тържество. Празник създаден с много настроение, празник който задълго ще коментират помежду си и ще разказват на близките си възрастните хора там.

Празничната програма включваше първата изява на новосъздадения певчески хор при Дневния център. Той изпълни любими народни песни. Усещане на топлина в сърцата създаде детската вокална група „Звездица“ и детския танцов състав „Зорница“ с ръководители Лариса Станкова и Дичко Демирев при НЧ „Просвета-1882г“. Празникът не мина без томбола, гатанки, изненади и с традиционното българско хоро. И накрая Димитрова пожела на всички:

„На тези светли и красиви празници Коледа и Нова година Ви подарявам от цялото си сърце огромен подарък пълен със здраве и успехи за през Новата 2013 година. Подарък завързан в усмивка и запечатан с прегръдка.“

И нека здраве, щастие и късмет да Ви напътстват занапред!“

ПРОМЕНИ, КОИТО ВЛИЗАТ В СИЛА ОТ 1 ЯНУАРИ

През тази година има нови законодателни и нормативни промени. Някои са свързани с държавната администрация, други с планирането на финансите и задълженията. Всички те влизат в сила от началото на месец януари. Минималната работна заплата вече е 310 лв. Заплата за служителите в администрацията също се изравнява с тази за страната.

Пенсиите ще се увеличат, само че от 1-ви април средно с 9,3 на сто. Увеличението ще зависи от годината на пенсиониране. Минималната пенсия става 150 лева, а социалната за старост - 110 лева. Увеличава се и таванът на максималната пенсия на 770 лева. Влиза в сила промяната при пенсионната система. Възрастта

за пенсиониране нараства с още четири месеца. Така от януари тя е 60 години и 8 месеца за жените и 63 години и 8 месеца за мъжете. Тази година ще ви трябват 34 години и 8 месеца трудов стаж, ако сте жена и 37 години и 8 месеца, ако сте мъж.

Платеното майчинство през втората година остава 240 лв., въпреки че минималната работна заплата се увеличава. Детските надбавки вече ще се отпускат, само ако детето ходи редовно и на предучилищна група. Припомняме Ви, че досега това важеше само за учениците. Тази новост обаче влиза в сила в началото на новата учебна година през септември.

Променя се и изплащането на болничните. То вече няма да е свързано с начисляването на заплатата. При добра воля от страна на работодателя, изплащането може да става по-бързо. Работодателите ще са задължени да подават документите за болнични до 15-о число на следващия месец, след този, в който е боледувал работника. Тоест, ако сте били болни на 5 януари, болничният ви ще бъде подаден до 15 февруари. След постъпването на информацията в Националния

осигурителен институт срокът за изплащане е 15 дни. Още всички задължения към агенцията по приходите, с изключение на тези за допълнително задължително пенсионно осигуряване, могат да се плащат наведнъж - с едно платежно нареждане.

Влиза в сила облагането на лихви по депозити с данък от 10%. Промените засягат всички влогове, които са сключени за определен срок, независимо от датата на сключване на договора, но с падеж след 31-ви декември 2012 г. Няма да бъдат облагани лихвите по разплащателните сметки и други видове безсрочни спестовни инструменти.

От 1-ви януари, също така, е задължително фирмите да събират разделно отпадъците си от хартия, пластмаса, стъкло и метали.

За целта трябва да осигурят кошчета, обозначени за рециклиране или да наемат фирма, която да обслужва това задължение. Общините също имат нови задължения - да сключат договор с фирма, която да осигури цветните контейнери на територията им.

Редактори:
Йоана ГЮРОВА
Веселина ДЕЛЧЕВА
Адрес: гр. Сунгурларе,
Читалище „Просвета 1882“, Отдел „Култура“
ioanamat@gmail.com vesi_rado@abv.bg
Предпечат и печат: „Информа принт“ АД
гр. Бургас, ул. „Транспортна“
зад МОЛ „Бургас Плаза“
тел.: 056/ 800 950, 056/ 833 075

**СУНГУРЛАРСКА
ДОЛИНА**

Издание на
Община Сунгурларе

ЧИТАЛИЩНИ ДЕЯТЕЛИ ОТ СУНГУРЛАРЕ НАГРАДИХА УЧЕНИК ЗА ЕСЕ НА ТЕМА „ЧИТАЛИЩЕТО В МОЯ ЖИВОТ“

Във връзка с проведения конкурс за написване на есе на тема „Читалището в моя живот“ по повод 130 години от основаването на читалището в гр. Сунгурларе, журито в общинския град присъди I-ва награда на Мирослав Дяков ученик в XI

клас в СОУ „Христо Ботев“ - Сунгурларе.

Наградата му бе връчена на тържествен коктейл в края на миналата година от Председателя на Читалищното настоятелство на НЧ „Просвета 1882“ Тончо Тончев.

ЧИТАЛИЩЕТО В МОЯ ЖИВОТ

Една многовековна нация като нашата, българската, е способна да оцелее през годините само ако съумее да съхрани духа, ценностите и идеалите си. Без своите морални и духовни опори народът не би могъл да преодолее хилядите перипетии по пътя си и въпреки трудностите, да запази себе си. Затова родолюбците открай време създават читалища и се занимават с дейност, съхраняваща традициите ни и насърчаваща културното развитие.

Отгърнели страниците на учебник по история на България, те ще ти разкажат за много победи, славни мигове и велики хора. Но и трудностите по пътя на народа ни не са били малко. Чуеш ли за тях — за безкрайната жестокост на завоевателите ни, за убийствата и мъченията над невинни българи, но и за смелостта на борците за свобода — се чудеш каква е тази сила, опазила нацията и до днес? Какво е вдъхвало кураж на бунтовниците, кое е запазило достойнството и ценностите у хората? Отговорът намерили най-будните сред българите, най-големите родолюбци. Те се грижили да съхранят всички национални гордости и да съберат на едно място граденото през вековете. Започнали да строят читалища, в които да приветстват всеки, готов да помага на обществото и да пази традициите. Събирали песни, предания, легенди и обичаи, предпазили ги от мощта на времето, за да стигнат те и до нас, новото поколение.

Но дейността им се състояла не само в запазване на миналото, а и в граденето на бъдещето. Такава цел да организират младежите в кръжоци по четене, да изнасят беседи за повишаване на знанията им и общата им култура и да организират театрални представления, са си поставили преди 130 години будни местни жители на Сунгурларе. Така с местни усилия, много ентузиазъм и непреклонна вяра в бъдещето е създадено читалище „Просвета“, което в съзнанието ни днес асоциираме с двуетажната сграда на площада.

Но читалището не е само сградата, окичена с венци от пролетни

цветя на 24-ти май, с многоцветни лампички на Коледа и с весела глъчка по време на организирани там многобройни концерти. Читалището е храм на познанието, на културата, това е тази връзка между минало и настояще, която съхранява българщината. Хората, работили в него преди и тези, работещи в него сега, не са забравили задължението си да пазят фолклора и традициите, да се грижат за културното израстване на населението. Усилията им са насочени да организират мероприятия, концерти, пиеси, да обединяват самодейци да репетираат и показват своя талант пред публика. Но най-голямата заслуга на читалището е, че се грижи младите хора да не забравят мястото от където са тръгнали, за да открият по-лесно и пътя, по който да продължат напред. Чрез организирането на различни събития и чрез сформирани групи и кръжоци децата се приобщават към родното и откриват красотата на истинското, българското. А веднъж докоснали се до него, не ще го забравят. Напротив — умни и добри хора, те ще продължат дейността на радетелите за запазване на културата или поне ще предадат ценностите си и на своите деца.

Именно заради това, в моя малък град читалището си е завоювало своето място и не може да бъде изместено нито с върхлиташите ни модерни технологии, нито да се отдалечи от сърцата на хората, с затрупващата ни информация от глобалния свят. Читалището приобщава под своя покрив и малки и големи, кара ни да отстояваме наученото до сега и ни обсебва в своята цел — да продължим да отстояваме българското. Аз го чувствам в забързаните крачки на учениците, които под мишница носят прочетените книги за да си изберат поредното ново четиво и да открият нов свят. Усещам го с душата си, когато през отворените прозорци на читалището чуя мелодичния глас на момиче, разкриващ красотата на тракийската песен или на жените самодейки, които след къшната работа се събират да припомнят старите песни, научени от техните баби.

Сетивата ми се изострят когато подхванем ритъма на песента тамбурата на новото попълнение изпълнители, последователи на Руско Стефанов или пък, когато се извират веселите подвиквания на танцьорите хванали се в жизнерадостен хоровод. И се питам, такова чувство на умиление ли предизвикват тези звуци и в сърцата на моите съграждани в малкото ни китно градче, които в своето ни ежедневие жадуват за нещо по-различно и облагородяващо и дали същия стремеж за духовност са носили и нашите предшественици.

Дали я има магията на читалището? Отговорът на този въпрос не се крие в анкетите или в интервюта. Магията се разкрива във възторга в погледите на публиката, която потропва с ритъма на танца или в емоцията завладяла хората от ставащото на сцената. Сцената на читалището е проводникът на старите традиции, които никога няма да изчезнат докато има такова място подхранващо стремежа за усъвършенстване и изява.

Когато се чудех как да завърша есето си, първата мисъл, дошла в съзнанието ми беше: „Читалището е мястото, където израстваш и като личност, и като индивид“. После обаче се замислих дали институцията, съхраняваща паметта на времето, подхранваща дъха на настоящето и грижеща се за бъдещето на новото поколение, може да се нарече просто място. По-подходящ израз би бил: „храм, запазил цялата красота и достойнство на нашия народ“.

Мирослав Дяков Янков
ученик в XI клас в
СОУ „Христо Ботев“,
гр. Сунгурларе

КОЛЕДА В ПОДВИС

Хубави празници ни поднася православният календар в края на годината и един от най-хубавите е Коледа. Но Коледа без коледари не става. Такава е и традицията в с.Подвис, където Коледа без коледари не става.

През 2012 година този почитан празник в селото бе отбелязан по-различно. За пръв път поне от 15 години в салона на читалището имаше концерт. Богат букет от народни песни изпяха сестри Диневе в аккомпанимент от техния оркестър. Облечен в национална носия кметът на община Сунгурларе д-р Георги Кенов поднесе приветствие. Кметът на селото Ирина Джендова също поздрави съселаните си и гостите на Подвис. И двамата пожелаха здраве и по-хубава 2013 година. Изви се дълго хоро, на което всеки се хвана с радост. Коледари

наричаха коледната пита, имаше фойерверки и грееща от светлини елха, а с чаша грянено червено вино бяха почерпени всички, желаещи да си пийнат.

После коледарите тръгнаха по къщите да благославят стопани и стока. Придружаваше ги музика от гр.Котел. В ранните часове на другия ден на площада на селото се изви мъжкото коледарско хоро. Момичета се хващаха, хорото растеше и радостни усмивки огряваха лицата на присъстващите. Много от тях се радваха на своите внуци и синове.

Завърши една коледарска нощ. Започнаха се празници и хората се надяват удоволствието от коледното тържество да се превърне в радост и благоденствие през новата 2013 година.
Николина Манчева

НОВОГОДИШЕН ПРАЗНИК

На 29 декември ръководството на клуба на пенсионера в село Славянци организира Новогодишна вечер в заведението „Света Екатерина“ край село Веселиново.

В предварителната подготовка свършихме добра работа. Обходихме домовете на хората и ги поканихме за участие във вечерта. Поканата приеха 34 човека. Радостно бе, че сред тях имаше и млади. Помислихме и за спокойствието на ония от нас, които оставиха домовете си без надзор. Изпратихме писмо до началника на РПУ-Сунгурларе с молба за полицейско присъствие през нощта. Бяхме сигурни, че такова ще има. Благодарение на това в селото беше спокойно, без произшествия. Благодарим на господата Иван Стойнов, Даниел Русев и Георги Здравков, които се погрижиха за това. Пожелаваме им здраве, щастие и по-големи успехи в професията, която са си избрали.

А самата вечер ще остане незабравима за всички. Имаше хубава музика, Новогодишни надравици, Новогодишна томбола, много хора и танци. Управителният съвет изказва благодарност на всички свои членове, които бяха ангажирани в подготовката на Новогодишната вечер.

Веска Драгнева

МАИСТОР ДЯКО СЪЖИВЯВА МЪРТВИТЕ ДЪРВЕТА

С много въображение, търпение и сръчност в свободното си време Дяко Дяков майстори различни по големина и вид макети на къщи, а от скоро изработва и пана с мотив на къщи. Ето какво сподели той за своето хоби пред общинския вестник:

- Кога започна да се занимаваш с изработването на тези макети-къщи?
- През 1972 година работех в София на кран. Имах инцидент. Паднах от крана, а той бе висок 25 метра. Как съм оцелял, не зная. Бил съм три дни в кома. След като се прибрах от болницата, първото което казах на жената бе да ми купи 100 кибрита. С клечките от тях започнах да изработвам макета на Айфеловата кула. Кой знае, може би от удара нещо се е отключило в мене. След нея правех

макети на къщи. През 1978 година се завърнах в Сунгурларе. Тук започнах да правя къщичките си с материали събрани от гората — пагнали клони от различни дървета, шишарки, мъх. Използвах части от дървета, но вече изсъхнали. Не случайно първата ми изложба, която беше в град Бургас бе озаглавена „Съживяване на мъртвото дърво“.

- Какво ти дава майсторенето на къщичките?
- Спокойствие. Когато ги правя, забравям за всичко.

- Как се ражда моделът на дадена къща? Откъде вземаш идеи за тях?
- Отникъде. Виждам ги в съня си и когато се събудя веднага си правя скица. Намирам материали и започвам да ги правя.

- Кое те вдъхновява?
- Красотата, възхищението на хората, които ги гледат. Когато гледат моите къщи по очите им разбирам какво чувстват и това ме радва. А това ме и стимулира следващият модел да бъде още по-хубав.

- Има ли от някой да си наследил майсторлъка?

- Да. Имал съм прадедо, който е правил гайди и кавали, водни мелници и църкви. И друг, който е изработвал каруци. Явно от всеки съм взел по нещо.

- А има ли кой да те наследи?
- За съжаление, не. Но кой знае...